1873. V. évfolyam. 172. szám. Csütörtök, szeptember 4.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben. Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Egy vàllalat, a mit nem szabad elejtenünk.

⊙) Minden nap ujabb csapást hoz reánk.

Hazánk minden lépten-nyomon érezni kénytelen, hogy Ausztria gyarmatának tartja.

A bécsi börze-válság utóhatása irtóztató veszteségekben áramlik reánk.

Ma itt, holnap ott bukik meg egy-egy bank, egyegy társulat, egyegy vállalat, mely az idegen befolyás áldozatává lesz. —

A pénzügyi viszonyoknak Bécsben összpontositása legkiáltóbban igazolja naponként megmegujuló szerencsétlenségünket.

Azt mondják, hogy csak tengjünk, lengjünk; csak türjünk; csak lassan haladjunk; és ne merjük igazi nemzeti érdekeink kifejtését erélyesen sürgetni; mert mi magunk, Ausztria nélkül, meg nem állhatunk.

Ime láthatjuk, hogy az Ausztriától függő állapot hová vezet!

A kolerajárvány iszonyu pusztításokat tesz.

A rosz termés lehetlenné teszi szükségeink fedezetét.

És nincs oly országos intézményünk, nincs nemzeti bankunk, mely a tisztán hazai érdekek segitségére siessen, midőn arra kiáltó szükségünk volna!

Csak nehány nap választ el bennünket azon naptól, midőn nemzeti büszkeségünk ujabb megaláztatásnak lesz kitéve . .

Nagyobbszerü nemzeti forgalmi intézmenyeink egyikét az egyesült Dunagőzhajótársaság az osztrák cs. Dunagőzhajózási társulat elnyeléssel fenyegeti, hogy végkép levervén a nemzeti versenyt, kénye, kedve szerint egyedárusságot gyakorolhasson a Dunán, termenyeink szállitása, s átalában folyami közlekedesünk terén.

Az egyesült magyar Dunagőzhajózási társulat eddigelé milliókat mentett meg az országnak, az által, hogy féken tartotta a cs. kir. Dunagőzhajózási társulatot, s nem engedte, hogy saját tetszése szerint üzérkedhessék a szállitási árakkal.

Most közel vagyunk a perczhez, midőn elnyeli a cs. kir. Dunagőzhajózási társulat a magyar vállalatot.

Egy millió forint hiány azon eszköz, mely az egyesült magyar Dunagőzhajótársulatot az osztrák társaság kezeibe játsza . .

Kiszámithatlanok a károk, melyek hazánkra háramolhatnának azáltal, ha e nagyobbszerü közlekedési intézményünk semmivé lesz.

Az olcsóbb szállitási árak helyett magasabb dijak fognak szabatni, személy- és áruszállitásunkra; ami milliókra menő különbséget tesz nemzetgazdászati előhaladásunknál; erkölcsileg pedig le leszünk verve, s nem merünk saját jól felfogott érdekink előmozditására vállalkozni, ha a már meglevő intézmények feladását sem kerülhetjük ki! . . .

Hát nem lenne többé a nemzeti lelkesedésnek semmi ereje, hogy az előttünk tátongó örvényből kiszabaditson?

Hát tőkepénzeseink nem birnának azon hazafiui öntudattal, hogy a hazai földet használják fel saját érdekök mellett azon haza javára, melyen kivül nincs számunkra hely.

Hát főuraink, akik azzal szeretnek dicsekedni, hogy ők a haza jobbjai és megmentői, keresztbe tett karokkal néznék el a tátongó veszély rombolásait?

Hát a magyar kormány, melynek jelszava, hogy „mindent megnyertünk,“ süket és vak marad a kiáltó veszély közeledtekor?

Hát az a kormány, mely képes volt eltürni, hogy idegen pénzintézet zsarolja ki zsebeinket, idegenek szedjék a hasznot nagyobb vállalatainknál, — a hazai érdekek veszélyben forgása láttára, ismét csak Bécs számára készitné az arany borjut, mely előtt mint bálvány előtt eddig meg kellett hajolni Magyarországnak?

Nincs tehát semmi eszköz, mely felelkesitse a nemzetet, midőn látja, hogy napról napra alásülyedünk?

Nincs semmi szent előttünk, ami a hazai létérdekek megmentésére ingerelne bennünket? . . .

Annyira elközönyösödtünk már, hogy bevárjuk a halálos csapást, mely fejünkre van mérve; holott azt még elhárithatnók?

Hát a kormány, mely rosz gazdálkodásával milliókat vesztegetett el, nem rendelkezik többé semmi eszközzel, mely tönkrejutásunkat, ujabb-ujabb szerencsétlenségünket elhárithatná? . . .

Mi bizunk a nemzet szent nemtőjében, hogy elháritja tőlünk az iszonyu csapást, mely az egyesült magyar Dunagőzhajózási társaság bukásával fenyegeti az országot!

— **Várady Gabor, beszédében**, melyet técsői választóihoz tartott, kiemeli Sennyey beszédét. „Nevezetes volt e beszéd — mondja — mert a jobboldal egy kitünő tagja, a conservativ párt vezérférfia beszélt, a ki közvetlenül az alkotmányos miniszterium előtt az ország kormányának, élén állt, a midőn bölcsességének, nagy tapintatának administrativ tehetségének, lovagias és tiszta jellemének nagy bizonyitékait szolgáltatta. A szónok Szlávy miniszterelnököt is megtiszteli bókjával, azt mondván róla, hogy „rokonszenves lénye, humanus modora, tiszteletre, közbecsülésre méltó jelleme van.“ Szónoklata folyamában szól Deák junius 28 diki beszédéről s azt mondja erről, hogy „mögötte az egész nemzet áll s az elhintett mag bizonynyal nem hullott sziklára.“ Beszéde végén a pártok fusiójáról pedig igy elmélkedik: „Sokat beszélnek a lapok és olvasóik már a mult év óta a pártok egyesüléséről — a fusióról, vagy legalább a coalitio szükségéről. És nem tudom, fog e ezekből egyik, vagy másik most, később vagy átalában vala mikor üdvöthozólag megvalósulni, — de egyet tudok, látok, és ez az, hogy hazánk láthatárát mindenfelé sötét felhők boritják, a melyek nehéz viharos napokat is hozhatnak reánk, a midőn nem az lesz a kérdés, hogy ki a jobb, ki a balpárti, hanem ki a valódi hazafi?! A hazafiak összeségére, a honpolgárok teljes szövetségére leend szükség akkor, a mikor a haza megmentéséről leend szó, és a szükség talán megteremti azt, amit szerencsétlen politikai constellatiok s az emberek természetes gyarlóságából származott ballépések megteremteni nem tudtak, vagy elrontottak. De bármi történjék is, a balközép teljesiteni fogja hivatás szerü kötelességét a jövőben, mint teljesitette azt a multban, szeme előtt tartván a fő maximát, a melyet egy hazafias ellenzéknek sem szabad felednie, hogy a kormányra-jutás sohasem lehet czélja egy pártnak, mert kell, hogy az mindig csak eszkös legyen a haza javának előmozditására. Feladata az ellenzéknek: a többség s igy a kormányrajutást törvényes uton eszközölni akkor, mikor a kormány megbuktatása szükségessé vált s erre nézve kedvező alkalom kinálkozik.“

— **A kormány** nagyobbszerü utépitéseket fog elrendelni, mint „inséges“ munkát, s ezenkivül tárgyalások folytattatnak nagyobb mennyiségü ausztráliai busa és rozs megvételére, mely vetőmagul fog az inség által sujtott vidékeknek adatni.

— **A hivatalos lapból.** Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Zsivora Györgynek, pesti itélő táblám tanácselnökének nyugdijaztatása alkalmából, buzgó és kiváló szolgálati elismeréseül Szent-Istvánrendem kis-keresztjét dijmentesen adományozom. Kelt Bécsben, 1873. évi augusztus hó 27-én. Ferencz József, s. k. Br. Wenckheim Béla, s. k.

— **Csőd az istvántéri és budai szinházak ellen.**. Előbbi a váczi ipar és kereskedelmi hitelintézetnek tartozik 38.500 ft 80 krral, utóbbi Junga Józsefnek tartozik 1500 fttal, miért is 3516 ft 40 krra becsült szinházi könyvtára le foglaltatott.

— **Milán szerb fejedelem** legutóbbi bécsi időzése alkalmával, a magyar miniszterelnök látogatását is fogadta s a fogadás igen szivélyes volt. Beszélgetésközben a szerb fejedelem élénken hangsulyozta a Magyarország és Szerbia között jelenleg fennálló jó viszonyt. Kevés idővel e látogatás után, a szerb fejedelem is látogatásával lepte meg a magyar miniszterelnököt.

— **Berlinben** tegnapelőtt lepleszték le a franczia-perosz háboruban elesett németek emlékére emelt szobrot. A diszlakomán, melyet ez alkalomból tartottak, a német császár az első poharat az elesettekre köszönté. Akkor pedig még egész józannak kellet lennie!

— **A persa sah** már Ázsiában jár; tegnapelőtt Tiflisben volt.

Tisza Kálmán nyilatkozata.

(Az „Ellenőr“ tegnapi számának vezérczikke.)

Ostende, aug. 28.

Csak tegnap jött egy barátom szivessége által tudomásomra a Debreczenben tartott pártértekezlet eredménye, s azon vezérczikk, melyet a „Debreczen“ czimü lap, Constans álnév alatt, azt követőleg közölni jónak látott.

Az elsőnek természetesen csak örülhetek, csak nevelheti az bennem a kötelezettség s a hála érzetét, melylyel debreczeni elvrokonaimnak különben is tartozom; az utóbbira pedig részletesen szólani egyátalában nem tartom szükségesnek.

Hogy sok ember szemében szálka vagyok, azt régen tudom; sajnálom, de róla nem tehetek s igy nem lephet meg, ha ismét egy ujabb oldalról intéztetik ellenem, bár most még sok tulságos dicséret által takargatva is, alattomos támadás és gyanusitás.

Hogy azok, kik a balközéppárt felbomlására törekszenek, szeretnék azt összevessziteni egy oly emberrel, mint Csernátony, az természetes.

Hogy erre még büszkeségem és hiuságom felidézését is megkisérlik, lélektanilag az is kimagyarázható.

Sok ember, ha természetesen nem vallja is be, érzi, hogy tetteit mindenekelőtt és mindenek felett a sértett büszkeség s a hiuság vezeti; ezek aztán azt hiszik, hogy ez másoknál is igy van.

Csak hogy csalódnak mégis igen sokszor; csalódnak jelesen a jelen esetben is.

Hogy mily lelkiismeretesen a lett dolgokhoz, az igazsághoz ragaszkodva irta ezikkét Constans ur, arra példa azon esekélység, hogy engem állitva a kissingeni névtelen levél irójának, a levelet ugy tünteti föl s ugy következtet aztán abból, mintha az, Csernátony czikkeinek megjelenése után iratott volna, holott csak a datumokat kell összehasonlitani és kitünik, hogy ama czikkekből alig volt egy is még az „Ellenőr“-ben, és bizonynyal nem lehetett egy sem ismeretes Kissingenben, midőn ama levél iratott.

Különben ezt csak a czikk hitelre érdemes voltának jelzéseül hozom fel s nem azért, mintha érte neheztelnék; mert tessék az Constans urnak vagy nem, a nélkül hogy ezzel azt mondanám, hogy Csernátonyval az utósó pontig egyetértek, ha irni akartam volna, vagy akarok a jövőben az „Ellenőr“-be, teendem azt épen ugy, mint teszem ma, mert Csernátonynak nemcsak hazafisága, de elvhüsége is felül áll szememben minden kételyen (!)

Egyébiránt aki azt akarja kimutatni, hogy Csernátony elhagyta elveit, azon gyanut ébresztené fel, hogy én is azt tettem vagy akarom tenni, az természetesen nem akadhat fel azon, hogy valótlanságot állitson, mert hiszen, ha fennakadna, ugy meg sem tudna indulni bizonyitgatásaival.

És most végeztem is ama czikkel. Eljárásom, tetteim nyiltak voltak mindig, azok lesznek ezentul is; a multról itélhet, a jövőről fog itélhetni mindenki, és én tudom, hogy debreczeni elvrokonaim, kikre ama czikk leginkább látszik számitva lenni ellenem, nem az ellenem szórt gyanusitások alapján fognak felettem itélni, valamint fog általában minden józan ember, ki a közügyekkel foglalkozik.

Miután már tollat ragadtam, kell hogy reflektáljak egy-két valódi elvrokonom felszólalására annyiban, a mennyiben ők a bal közép vezéreit unszolják a nyilatkozásra.

Teszem ezt, mert miután évek óta oly szivesek a párt tagjai, hogy engemet is a vezértagok egyikének tekintenek, álszerénység volna tőlem azt mondani, hogy a felszólalás rám nem tartozik.

Engedjenek meg azonban tisztelt barátaim, ha a helyett, hogy a dolog lényegére nézve nyilatkoznám, csak azt mondom meg röviden, hogy miért nem nyilatkozom.

Egyik, csak ezen esetre alkalmazható oka ennek az, hogy két hó óta távol levén hazámtól, utazás közben olykor hosszasabb ideig nem is látva magyar hirlapot; nem vagyok, nem lehetek kellően tájékozva azirányt, mi mindent öleltek fel a különböző irányu felszólalások s igy nyilatkozatom valósinüleg nem lehetne kimeritő, s e miatt félreértésekre adhatna alkalmat még azoknál is, kik teljes bona fidessel olvasnák soraimat.

A másik és pedig átalános természetü és főoka az, hogy szerintem épen azoknak, kik vezéri minőséggel tiszteltetnek meg, hasznak halaszthatatlan, égető szükség nem kényszeriti — miről most szó sem lehet — nem helyes és nem szabad a párt követelendő eljárására nézve hirlapilag nyilatkozniok előbb, mint ezt a párt értekezletén tették volna.

Átalában azt gondolom, hogy elég mondatott már e dologban arra, hogy pártunk minden tagja gondolkodhassék felette az országgyülés legközelebbi összejöveteléig.

Akkor egy mielőbb tartandó pártértekezleten lesz helye megbeszélni, mi legyen a párt eljárása a jövő ülésszak alatt, szemben az akkor szükségszerüleg fölmerülő fontos kérdésekkel.

Ott kiegyenlithetők az eltérések, azonnal felderithetők a félreértések, melyek az elvekre nézve teljesen egyetértők között is fel szoktak merülni az egyes eljárási kérdésekben, mig a hirlapi nyilatkozatok természete ezt nem engedi.

Ennek az értekezletnek bevárását tartom én kötelességemnek, ennek bevárására kérem t. elvbarátaimat.

Ezen értekezleten bizonynyal senki sem fogja akarni, hogy megváltoztassuk elveinket, de azért nagy és komoly tárgya lesz annak: figyelemmel a szerzett tapasztalatokra, figyelemmel a többi pártok helyzetére s figyelemmel főleg a közjó követelményeire, megállapitani az eljárást, melyet követelni czélszerü lesz azon kettős czélból, hogy elveinket vagy egészben, vagy ha részben is, de a többinek feladása nélkül valósithassuk, és hogy az országot a törvényhozási és kormányzati ujabb csapásoktól — például a bankkérdés terén, de más fontos ügyekben is — megóvhassuk.

Voltak egyesek és pártok a világon, — remélem, nálunk nincsenek ilyenek — melyek előtt e kérdések nem léteznek, melyek abban keresik a hazafiságot és az elvhüséget, hogy mindig ugyanazt és mindig ugyanazon módon hangoztassák, nem gondolva azzal, ha a tapasztalás meggyőzte is, hogy azon módon az ország sorsát nézetelleneseik által mind roszabbá és roszabbá tenni engedik.

Az ilyeneknek szerepe könnyü, s még e mellett ingadozással is vádolhatják azokat, kik a szerzett tapasztalatokon okulni, elveik valósitását, ha egy uton az nem sikerült, más uton is megkisérleni tartják kötelességüknek s a haza ügyének jobbrafordását, ha egy eljárási módon nem lehetett, máson is megkisérleni óhajtják.

De ha könnyü ezek szerepe, a közjóra nézve gyümölcstelen is egyszersmind.

Jerikó falai nem omlanak le ma már semmi kiabálásra; az pedig, hogy mindig csak azon uton akarjunk bevenni egy várat, a melyen már ismételve visszaverettünk, esztelenség, mig a czél elérésének módja megkerülni a sánczot, melyet bevenni nem tudtunk.

A következetesség abban áll, hogy ne tegyünk le a szándékról a vár bevételére, vagy kép nélkül szólva, hogy ne tegyünk le elveink valósitásának szándékáról, és épen az ezen elvekhez következetes ragaszkodás parancsolja a módoknak a körülmények szerinti megválasztását.

A módok ezen megválasztása, mint mondám, ama pártértekezlet feladata lesz; várjuk be azt türelemmel s ne engedjük elleneink üres lövöldözése, titkos miniái és ingerkedése által csak egy perczre és csak látszólag is megzavartatni magunkat.

Tisza Kálmán.

A horvát országgyülésről.

#) Az országgyülés megnyiltakor alig hihetők, hogy a pártárnyalatok oly hamar kiforrják magukat. Mindjárt az első napokban a szélsőbali agitátor Makanecz szemére lobbantott oly dolgot Rauch bárónak, melyben legkevesb igaza volt s ugy megsérté ráadásul, hogy Rauch őt párbajra hivta ki.

A pártalakulások egyik részre sem állanak kedvezően! Ugy vannak összekeverve elválezák alatt, hogy hihető, miszerint csak a közel jövőben lehet majd őket megkülönböztetni. Keztyüs kézel fogtak a választáshoz, mi észszerüség ugyan, de a tüzes horvátoknál tarthatlan módszer.

A „P. N.“ levelezője szept. 1-jéről igy ir Zágrábból: „A középpárt jövőre tán nem fog oly ügyetlenül választani, mint az tegnapelőtt történt, midőn is a 21 tagból álló pénzügyi bizottságba három szélsőt választott be. Az ily figyelembevételt e factio nem érdemli meg. Az illető urak ugyanis valamennyien a nationalista-párt programmjának alapján választattak meg; e zásslót azonban hütlenül cserbe hagyták. A horvát szélsőbal az ex professo ügatók szedett-vedett népéből áll s az nem igényelhet oly tekintetbe vételt, minőre a valóban parliamentáris pártok számot tarthatnak.

Áttérve a tegnapelőtt óta történtekre, mindenekelőtt meg kell emlitenem a pénzügyi

---

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Irta Schwartz Mária Zsófia.

Negyedik rész.

(Folytatás)

— Ön félév óta tanitója leányomnak? mondá Ernfrid, ki kedvetlensége okát nem tudta tovább hallgatva nézni.

— Igen is gróf ur, válaszolt Gabriella.

— A reggeli után ki fogom fejteni nézetemet állása fölött.

Ernfrid Gabriellától Arthurhoz fordult, kivel egy kézszoritást cserélt.

E pillanatban jelentette az inas, hogy a grófnő roszul érzi magát, s igy a reggelinél nem jelenhetik meg.

Ernfrid mit sem szólott. Csak szemöldeit vonta össze.

Ugy látszott, mintha eddig sem kedvező hangulata még roszabb lenne.

Gabriella igy gondolkozott:

— Istenem, mily roszul tette, hogy a reggelinél meg nem jelent.

Ernfrid egyetlen egyszer sem intézte a szót Gabriellához, hanem kizárólag testvérével és gyermekével foglalkozott.

Nem látszott észre venni, hogy Gabriella jelen van.

Arthur párszor nehány szóval hozzá fordult, hanem mihelyt beszélgetéshez hasonló kezdődött köztük, Ernfrid félbeszakitá.

Gabriella feszült figyelemmel követte Ernfridet. Gyors fölfogásu tehetsége előtt rögtön világos volt, hogy a gróf éreztetni fogja vele állásuk közti különbségét.

Azután észre vette Gabriella, hogy a — „kegyelmes gróf“, a mint a cselédség nevezte, mindenképen, csak nem „kegyelmesen“ van irántuk hangolva.

Midőn a reggelinek vége volt, a gróf igy szóllott Gabriellához.

— Talán lesz oly jó a kisasszony, s le, kiséri leányomat a felvigyázó nőhöz, s el jön azután a kék terembe. Beszélni óhajtok önnel.

Ernfrid a kék terem ajtajához közeledett, de rögtön megállott a következő szavakra, melyeket Gabriella egy inashoz intézett:

— Legyen ön oly jó, és kisérje le a kisasszonyt.

Ernfrid megfordult sarkán, s Gabriellára nézett, ki e pillanatban Elvirára hajolt, s egész barátságosan mondá:

— Elvira szobájába megy Grönbek aszszonyhoz, s ott játszik, mig visszatérek.

Megcsókolá a gyermeket, aki karjait nyaka körül fonta, s kérte, hogy sokáig kint ne maradjon.

Ezzel a kicsiny még egy kézcsókot vetett atyjának, kiszaladt a szobából.

— Most már kész vagyok a beszélgetésre, melyet gröf ur óhajtott, mondá Gabriella Ernfridhez.

Ernfrid mozdulatlanul, és a legcsodálkozóbb arczczal nézte meg, s nem látszott arra hangolva, hogy gőgjének megengedje, miszerint annak valaki parancsoljon.

Azután a kék terembe ment. Gabriella követte őt.

Midőn Arthur az ajtó függönyök mögött eltünni látta őket, elhagyá az éttermet. Ajkain pajkos mosolylyal igy gondolkozott.

— Most el lehet mondani, hogy háboru tört ki a születés gőgje és a müveltség büszkesége közt. Lássuk melyik győz a kettő közül, bátyám, az előitéletek s mult idők aristokratikus fogalmainak képviselője, vagy ő, a szabadság, szabadelvü eszmék, a felvilágosultság és müveltség gyermeke? Az előbbi fesztes merev, hideg és durva, mint az ökröljog ideje, a másik vidám, szabad, fesztelen és élénk, mint a szabadság.

— Nőm, a grófnő tudtom nélkül felfogadta önt leányom nevelőnőjeül, kezdé Ernfrid gróf, midőn beléptek a kék terembe, és a gróf maga egy pamlagon helyet foglalt. Széket mutatott Gabriellának hogy leüljön, de ez az engedély daczára állva maradt.

— Ennélfogva rendes dolognak tarthatja, folytatá, ha fölvilágositást óhajtok nyerni azon egyénről, kire Eldon kisasszony nevelése bizatott.

— Ezt oly természetesnek találom, hogy az ellenkezőn csodálkoznám. Remélem is, hogy Eldon Arthur gróf elmondá gróf urnak azon közlendőket, melyek ez esetben szükségesek, viszonzá Gabriella.

— Tudom, hogy ő és napam a marquisnő ajánlották önt, hanem nem azokhoz, de önhöz óhajtok fordulni. Mily idős ön és mióta volt nevelőnő.

— Huszonegy éves vagyok, s tizennégy éves korom óta tanitok.

A nélkül, hogy több felszólitást várna, Gabriella tiszta és érthető hangon elmondá, Párisban tartózkodása alatt mily házaknál adott oktatást, továbbá hogy anyjával Angolhonba költözött, s ott O — field lord egyetlen leányának nevelőnője lett. Midőn ez később férjhez ment, de Maille marquisné irt és kérte Gabriellát, hogy leányánál Eldon grófnőnel vegye át a tanitónői állomást.

— Ösztájban eljöttem Svédhonba, végzé be Gabriella, és télen Stockholmban tartózkodtam, hogy a Svédnyelvet megtanuljam, marczius elején ide jöttem, s átvettem a nevelőnői állást a gróf ur leánya mellett.

A pamlag szögletébe hátradőlve hallgatta végig Ernfrid a jelentést, melyet Gabriella tett. Változatlanul oly kitartással szemlélte őt, mintha zavarba óhajtotta volna hozni; ez azonban nem sükerült.

Midőn amaz elhallgatott igy szólott:

— Ön tehát négy évig tartózkodott O—field lord házában.

— Igen gróf ur.,

— Szerencsét kivánok önnek, mert ez egyike Angolhon legrégibb családjainak.

— O—field lord egyike a legnemesebb és nagylelkübb embereknek, a kiket valaha ösmertem, mondá Gabriella:

— Mily kellemes ez reá nézve, hogy ily bizonyitványt nyer öntől.

Ernfrid gúnyosan mosolygott.

— Oly ritkaság, hogy valaki azok által dicsértessék, kik családjánál tartózkodtak s közelről látták, miszerint az mindig tisztesség reá nézve, szólt közbe Gabriella.

— Lehet, de én nem ily dolgokról akartam önnel beszélni, hanem különféléket értésére adni. Először is itt Svédhonban a nemes családoknál bevett szokás, hogy a gyermekek mindazok által, kik a szülék által fizettetnek, czimük szerint kisasszonynak, vagy grófnak neveztessenek. A reggelinél észrevettem, hogy a leányasszony, az én leányomat nevén szólitotta. Ezen változtatnia kell.

— Lehetetlen gróf ur, válaszolá Gabriella finom mosolyival.

— Hogy tetszik? kiáltá Ernfrid s fölegyenesedett.

— Bármenyire örömmel előzöm meg növendékem atyjának óhajait minden másban, ez esetben még sem tehetem azt.

(Folyt. következik.)

Szinte palaczkokban is; továbbá igen elős tüzes 1869-ki pesagó bakator, tokai és bakator aszuborok palaczkokban, és 1872-ki érmelléki bor hordó és akósámra, jutányos áron Posszert Jánosnál Debreczenben saját piaczutczai 1909. számu házánál kapható. 504 6—6

Lengyel Imre, királyi ügyész.

Görcsök elleni óvbalzsam. Nagy üveg 1 frt 50, kis üveg 60 kr.

bizottság megalakulását. A bizottság elnöke: Smaics, itt nagy rokonszenvnek örvend. Muzlerről pedig azt állitják, hogy igen szorgalmas ember, bár természetesen nem Széll Kálmán. Különben itt ily szorgalomra alig is van szükség, hisz a horvát pénzügyi bizottság a hozzá utasitott 73 diki költségvetést valószinüleg egy ülés alatt tárgyalja; — a 74-diki költségvetést pedig most aligha előterjesztik, mert azt valószinüleg a jövő kormánynak tartják fenn. Ez annál czélszerübb lenne, mert a revisio-javaslat szerint ugy is az egész budgetrendszer megváltozik.

A középpártnak tegnap késő este értekezlete volt, melyre majdnem az összes tagok megjelentek. Ez értekezleten pontonként tárgyalták és megvitatták a kiegyezés revisiójáról szóló javaslatot.“

E levél furesa világot vet az ottani dolgokra. Azt mondja, hogy Smaics ott igen nagy népszerüségnek örvend. Jellemzésül elég ennyit mondanunk, hogy a magyar érzelmü tengerparti lakosság közt Smaicsot minden nütt magyar-ellenes agitátornak tartják, mi pedig oly embernek ismerjük, ki inkább ért ráindenhez, mint a pénzügyhöz.

Hogy a horvát szélsőbal szedett-vedett népből állana, ezt nem lehet elhinni, mert Horvátország „engesztelhetlenei“ régóta elég tanubizonyságot tettek arról, hogy okos s a mi több elvhü emberek s oly politikusok, kik politikai czéljaik elérhetésére s az osztrák „viribus unitis“ megbontására mindent tudnak koczkára tenni.

A dolog most tehát ugy áll odalenn, hogy amit általános többségnek nevezhetni, oly emberekből áll, kik mindenekelőtt ravaszak s meggondolva szoktak szint vallani.

Ez a többség magába öleli a többi pártot együttvéve, s ha ez országgyülés netán fiaskót fogna vallani, az nem a szélsőbal, de magának e névvel nem nevezhető többségnek fog diesőségére válni.

De várjunk az időre.

A jövő megmutatja majd, hogy milyen az a magyar-horvát dualizmus.

Az osztrák-magyarral, — fájdalom! — tisztában vagyunk.

Karczolatok a közkiállitásról.

*** Magyar hazánkfiai közől talán még egy évben sem látogatták meg annyian az osztrák fővárost, mint az idén. Nem is csoda. A közkiállitás vonz.

Az édes otthonban a haza érkezők sok tarka képet tárnak elő a látottakról; azonban legtöbben azzal elégitik ki a kiváncsiakat, hogy — nem lehet a kiállitást elbeszélni.

Igaz; a rendező bizottság nagyon hanyagul járt el, midőn a közkiállitott tárgyakhoz oda nem mellékelé rövid magyarázatát, vagy legalább kellő vezérkönyvet nem adott a közönség kezébe. Mert itt bizony könnyen ugy járhat az ember, mint nemes Bisothka uram, a debreczeni 48-as honvéd — gubásmester, hogy három napig kereste a saját gubáját, még sem akadt rá, — mint itt a rege meséli.

Ugy látszik, hogy a kiállitást rendező bizottság is azzal tart, hogy — nem lehet a kiállitást elbeszélni.

* * *

A magyar kiállitási biztosság nagyon itthon találja magát — Bécsben.

Közelebb egy magyar ember tett ott látogatást, s természetesen magyarul köszönt a nemzet képviselőségénél.

S „gut Morgen“ lőn a fogadj isten.

Jó éjszakát magyar biztosság!

* * *

Pár nap előtt a török kávéházban tettünk látogatást. A veres nadrágu lányok vigan szökdécseltek.

Egyik lány beszéd tárgya lőn a magyar társaságban. S mily nagy volt az ámulat, midőn a maskura magyarul megszólalt.

Magyar lány volt török bőrben.

Ez beszélte aztán, hogy van ott több magyar lány is — török szolgálatban, hanem azok nem tudnak magyarul, **mert** — Budapesten nőttek fel.

* * *

Megelőztük az osztrákokat. Nekik még nincs saját kiállitási osztályukról névsoruk.

A magyar osztályról már megjött, de nincs benne köszönet.

Igaz hogy igen sok kiállitó kimaradt belőle, még olyanok is, a kik jutalmat is nyertek, de az is igaz, hogy a kik benne vannak, azokra sem akad rá az ember ennek nyomán.

Vajon nem azért kapott a magyar kir. biztos érdemrendet — a muszka czártól?

* * *

A magyar csárda ellen sokan azt a vádat emelték, hogy az nem eredeti; mesterkélt, s nem felel meg az igazi magyar csárdának.

E vád nem alapos.

Mert ott oly soká és oly roszat lehet kapni, bármi ennivalót, mint bármelyik szegény magyar csárdában. A czigány is oly fülkinzólag czinczog, hogy arra Balázs Kálmán bizonyára még Debreczenben is megfordul ágyában, midőn déli álmát aluszsza. A drágaság pedig iszonyu nagy.

A magyar pinczéreknek pedig anyanyelvök — a német.

A császári királyi **osztrák** földmivelési miniszterium gazdasági kiállitásában van a csetneki, verpeléti **magyar** dohány is.

Vajon hogy kerülhetett ez oda?

Csak nem adta talán Kerkápoly e magyar helységeket az osztrákoknak — zálogba?

* * *

Derék becsületes emberek ezek az osztrákok. Előzékenységük megbecsülhetlen.

Ime egy kitünő példa a többi közől.

Az Eszterházy, pinczében, tehát nyilvánoshelyen, e nagy betüju falragasz olvasható: „a tolvajoktól és zsebmetszőktől mindenkióvakodjék.“

Látott valaha valaki ilyet abban a „barbár“ Magyarországban?

— **Egy amerikai hirdetés.** Egy pennsylvaniai lapban a következő hirdetményt olvashatni, mely alá egy tekintélyes polgár neve van irva: „A közönséghez! Nekem sok fiam van, de egyetlen leányom sincs. Közelebb ismét egy ikerpár szaporitá fiaim számát, minek következtében arra határoztam magam, hogy az ikreket egy leányért elcseréljem. Ajánlatok e lap szerkesztőségéhez intézendők.“

UJDONSÁGOK.

* **Könnyitsünk a szenvedő emberiség sorsán.** Ujabb adomány: Móricz Antal ur ajándékozott 5 ftot. Eddigi összeg **229** ft 85 krajczár.

* **A mai városi közgyülés** nevezetesebb tárgyai a következők voltak. A polgármesteri havi jelentés; továbbá, Arad város átiratára mely szerint Deák Ferencz junius 28-ki beszédében lefektetett elvek keresztülvitele iránt a kormányhoz menesztett felirat pártolása kéretik; a közgyülés egyhangulag kijelentette, hogy a Deák Ferencz beszédében lefektetett elveket osztja, s kérvényt felterjeszteti az országgyüléshez a lenevezett elvek keresztülvitelére vonatkozó teendők végett. — A mult évi zárszámadás helybehagyólag tudomásul vétetett. Egyszersmind a számvevőbizottság utasittatott, hogy a kettős könyvezés behozására vonatkozó módozatokról adjon véleményes javaslatot. — A Baranyi féle ház belső telkének (a volt cs. csendőrkaszárnya) az állam részére 21000 frtért átadása iránt tett tanácsi előterjesztés helybehagyatott. — A reáliskolai tanárok megválasztása s egyéb teendők végett 8 taggal megszaporittatott azon bizottság mely e tárgyban eddig a polgármester elnöksége alatt működött. — Frics József városi nyomdai müvezetőnek a bécsi közkiálliásra felmenetele költségéül 100 frt utalványoztatott. — A bárányesapszék iránt Feke István haszonbérlővel a szerződés megkötteni rendeltetett, s Áron Miksának ki az árverésen jelen volt, de igéretet nem tett — utólagos felüligérése elvettetett.

* **Jótékony adományok.** A debreczeni ref. egyháznak **100.** darab aranyat adományozott egy magát megnevezni nem akaró egyháztag s az adományt a kis templom fedélzete kijavitására kivánja fordittatni.

— Továbbá özv. Gáthy Jánosné, előbb Miskolczi Jánosné ugyancsak a debreczeni ref. egyház részére **600.** ft értékü váltót ajándékozott.

* **Lesz állandó csarnokunk a népkertben.** A mai városi közgyülés megadta az engedélyt a dal- és zeneegyletnek az állandó dalcsarnok épitésére. Egyuttal engedélyezve lőn a népkert nagyobbitására kijelölttér kiszakitása. A csarnok felépitése részvények utján előállitandó tőkéből fog eszközöltetni.

* **A Szombathy-Vörösmarthy** emlék felállitásán már dolgoznak az emlékkertben; s azt hiszszük, hogy az még a héten fel fog állittatni.

* **A kolera állása Debreczenben.** (Hivatalos jelentés.) Tegnap szept. 3-án megbetegült 10 férfi, 8 nő, összesen 18; meggyógyult 7 férfi. 4 nő, összesen 11; meghalt 2 férfi, 2 nő, **összesen csak 4**; további ápolás alatt marad 19 férfi, 24 nő, összesen 43. (Előbbi nap 15 halálozás volt.)

* **Öngyilkosság.** Nehés János csizmadiamester, ma hajnalban, péterfiakülváros, homokutczai 2964. sz. háza udvarán lévő sertés ólban, egy gerendára fölakasztotta magát. Ön gyilkosságának okául hozzátartozó régóta tartó buskomor lelkiállapotát emlegetik. Másfelől ugy vélekednek, hogy elvesztett anyja utáni bánatában, ki nehány nappal ezelőtt esett a kolera-vész áldozatául, lett öngyilkossá.

* **Gyilkossági kisérlet.** Tegnap történt, hogy Nagy Gábor városi polgár házába egy, késekkel felvegyverzett csavargó lopódzott be s azt meg akarta ölni. Nagy Gábornak azonban hidegvérüsége segélyével sikerült megmenekülni s rendőrségért futott; a gyilkos azonban, mig a rendőrség előjött, megmenekült.

* **Postaügy.** A magy. kir. kereskedelmi miniszterium postajárati osztálya által összeállitott „Magyarország s társországainak vasut- és postahálózatának térképe“ alólirt postahivatalhoz leérkezett, a venni szándékozó érdekeltek 30 kr. árért megkaphatják. Debreczen, 1873. szeptember hó 3-án. — A postahivatal gondnoka, Mayer.

* **Figyelmeztetés.** A földmivelés- ipar és kereskedelemügyi magyar miniszteriumnak Budapesten 1873. julius hó 23 án kelt 7959/1536 számu kiadványának értelmében a bécsi külvárosokban lakó czimzettekhez intézett postautalványokra ezentul az illető külvárosok (Leopoldstadt, Landstrasse, Wieden, Margarethen, Mariahilf, Neubau, Josefstadt, Alsergrund) nevei reá kell hogy irva legyenek, miután ennek elmulasztása esetében a postautalványok fel nem vétethetnek. — Debreczen, septemberhó 2-án, 1873. Magyar kir. postahivatali gondnok: Mayer.

* **Az „Alföldi takarékpénztár“ aug. havi forgalmi kimutatása. Bevétel:** maradvány jul. hóról 6564.93, befizetett váltókért 48,587.23, előlegekért 19,965.—, betétekért 22,388.50, kamatokért 2222.51, érezpénzért 16.12, viszleszámitott váltókért 6700.—, előleg bélyegért 23.70, nyomtatványokért 7.80, összesen 105,475.79. **Kiadás:** váltókra 53,101.05, előlegre 22,505., visszafizetett betétek 14,492.17. viszleszámitott váltókra 8900.59, szenvedő előleg 500.—, kamatokért 207.47, jelenléti jegyért 34.—, tiszti fizetés 368.33, előleg bélyegért 14.75, könyöradomány 2.—, érczpénzért 81.12, vegyes költség 10.19, felszerelésre 105.50, **készpénz** marad 5163.62, összesen 105,475.79.

* **Egy régi szinlap.** „Debreczen. Vasárnap, januárius 21 dik napján, 1838, A honi színésztársaság által előadatik: Őrültek háza Dijonban. Nezőjáték 3 felvonásban, Prix Albert után. Személyek: Dorvilliers, ezredes: Kálmán. Eberhard, hajdan ügyvéd (őrült): Szákfy. Düfló: **Szakátsy.** Ernesztine, neje: Kálmánné. Darbois, atyafi az ezredeshez: Farkas. Serg, St. Clair, barátjai: Patai, Ferenczi. Rolland, őrültek háza orvossa: Horváth. Inspector: Sipos. Amália, árva: Nagyné. Lőrincz szolga: Éder. Theobald, kertész: Varga. Domokos, öreg szolga: Szücs. Therézia, szobaleány: Udvarhelyiné. Ör tiszt: Szabó. Vendégek, pinczérek, őrök, népség. *A fentebb kijelölt szerepben Szakátsy kivánja tiszteletét tenni a n. é. közönségnek. Bemenetdij szokás szerint. Kezdete 6 órakor.“

Délutáni posta.

— A hivatalos lap mai száma gróf Andrássy Manó, zemplénmegyei főispánnak, ez állomásától — saját kérelmére — fölmentetését hozza.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilatkozat.

Alólirt hálás elismeréssel hozom köztudomásra, hogy a „Tisza biztositó és jelzálogbank Debreczenben“ a nőm sz. Raffner Mária életére kötött biztositás alapján, annak bekövettkezett halála után az 500 ftnyi biztositott összeget, minden felesleges nehézségek tétele, valamint hiány és levonás nélkül kifizette.

Kelt Szegeden, 1873. aug. 16.

Árpás György m. p.

Előttünk: zentai lakos s vendéglős.
Czenger István m. p.
Eremics Milán m. p. 538 1—

HIRDETÉSEK.

Vadászati idényre.

Ajánlom dusan felszerelt vadászfegyver-raktáramat, ugy gyári, — mint legfinomabb kézimüvekben is, a következő legjutányosabb árakon:

Egy csövü vadaszfegyverek patens-vascsövel darabja 6 frt 50 kr, 7 frt 50 krig.
Dupla vadaszfegyverek fehér és kék vascsövel 12 frt 50 kr, 14 frt,
ugyanaz szalag-csövel 18, 20, 22, 24 frt,
ugyanaz damaszt csövel 30, 32, 36, 40 frt.
Lefaucheux dupla vadaszfegyverek szalag és damasztcsövekkel 30, 32, 36, 40 frt.
ugyanaz legfinomabb kézimü csehországi müvesektől 55, 60, 65, 70, 80, 90 ft.
Lancaster dupla vadaszfegyverek legfinomabb kézimü izléses vésetekkel, aranyal és ezüsttel kirakva, rosa- moir- és damaszt-csövekkek 90, 95, 100, 120 frt.

☞ Minden fegyver lőképességeért szavatoltatik; meg nem felelőek 14 nap alatt kicserélfetnek.

Revolverek. Lefaucheux és Lancaster szerkezetüek különféle kiállitásban 6.50 kr, 7, 7.50, 8 frt. 10, 12, 15, 18, 25, 30, 35, 40 frt.

Hasonlóul raktáram van minden néven nevezendő egyéb vadász-szerekből, mindennemü töltényekből, gyutacsokból, stb.

Jermy H. Károly Kassán
főpiaczon, a nagytemplommal szemben.

☞ Vidéki megrendelések az összeg utánvétele mellett pontosan eszközöltetnek.

☞ Meghizásokat átvesz: **Jermy Kálmán** ur Debreczenben, főtéren Csanak háznál. 514 2—3

Gazdag választék:	Őszi öltönyök 12—22 frtig	Gazdag választék:
Karton ingek Creton ingek Len ingek Oxford ingek Rumburgi ingek, Chiffon ingek, Magyar és német LÁBRAVALÓK, Has-kötők (a kolera ellen.)	szinesek.	Selyem és nemez KALAPOK, Legujabb divatu Nyakkendők, Gallérok és kézelők Valódi franczia keztyük, Illatszerek, Mindennemü utieszközök.
	A férfi divatterem Czeglédutcza 2. sz. a. Ajánlja a n. é. közönségnek következő czikkeket: Felső kabátok és köpenyek (Haveloek) 13—17 frtig.	

520

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság r szérl közhirre tészik, miszerint a felperes Holcsi Arnold részére, alperes Erdei Mihály és neje Csiszár Erzsébettől 1200 afrt tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2600. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 13,603 aftra becsült miklósutczai 1926-dik számu házastelek. kert, 10 hold 850 négyszegöl külső földevel együtt folyó 1873-dik évi október hó 27-dik. szükség esetére november hó 27-ik napján délutáni 3 órakor a telekkönyvi irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka, vagyis 1360 afrt, az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a második határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a lefüréskor azonnal, a második a lefütéstől 2 hónap, a harmadik a lefütéstől 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalékos kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak 14 nap mulva, a külső földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; — tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni. —

5. Vevő viseli az átiratási kincstári dijat, és a vett ingatlan után a lefütéstől fogva esö mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kéreimére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alul is el fog adatni. —

Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt tkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1873-ik évi aug. hó 16-dik napján tartott üléséből.

Kató István,
jegyző.

518 2—3

Egy nevelőnő,

ki a szaktantárgyakon kivül a magyar és német nyelv tanitásával is foglalkozik, ugyszinte kézi-munkákat is tanit, már több éven át e pályán halad, — miről bizonyitványsk tanuskodnak, — elhelyezést keres.

Értekezés eszközölhető K. M. betük alatt poste-restante Szathmáron.

529 1—2

Arverési hirdetés.

Szabad kir. Debreczen város gazdasági tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a város „Bika“ czimü vendéglőjének közönséges árverés utján 6 évre leendő haszonbérbe adása iránt a folyó évi szeptember hó 18-dik napjának d. e. 9 órája a városház nagy tanács termébe ujabb határidőül tüzetett ki és arra a vendéglősegre képesitettek, elegendő bánatpénzzel ellátottan meghivatnak, — a feltételek a számvevő hivatalnál megtekinthetők lévén.

Kelt sz. k. Debreczen város gazdasági tanácsának 1873. augusztus 25-kén tartott üléséből.

Boczkó Soma,
jegyző.

533 3—3

Pályázat.

Szabad kir. Debreczen városában 7, illetőleg 8 osztálylyal koronként berendezendő, felekezet nélküli főreáltanodának felállitása a közgyülésben 197—5532/873. b. k. sz. alatt elhatároztatván s e reáltanoda már közelebbi 1873—4-ik isk. év okt. 15-dik napján egyelőre 4 alsóbb osztályaival megnyitandó levén, a négy osztály vezetésére szükséges 6 rendes tanári tanszékre, melyek közül egygyel az igazgatóság is egybekapcsolandó lészen, ezennel pályázat hirdettetik.

A tanszékek következők:

1. Magyar nyelv és irodalmi tanszék, melylyel esetleg vagy német nyelv, vagy földrajz, vagy történelem is össze fog köttetni.

2. Német nyelv és irodalmi tanszék, melylyel esetleg vagy magyar nyelv, vagy földrajz, vagy történelem lesz egybekapcsolva.

3. Mathematikai (köz és általános szám és tértani) tanszék.

4. Vegytani tanszék, természettannal és természetrajzzal, mint mellék tantárgyakkal az első évben összekötve.

5. Tértani és tértanrajzi tanszék, esetleg számtannal egybekötve,

6. Szabad kézrajzi tanszék, esetleg földrajzzal, vagy német nyelvvel, vagy szépirással összekapcsolva.

Egy rendes tanár fizetési illetménye o. é. 1200 ft és 300 ft lakbér s ha a tanár igazgató is leend, fizetéséhez 500 forint igazgatósági átalány járul.

Felhivatnak azért a fent kitett rendes állomásokra pályázni óhajtó, bármely vallásu szakférfiak, hogy életkorukat, vallásukat, végzett tanulmányaikat, a jelzett tanszakokra való képességöket, illetőleg képesittetésöket, eddigi alkalmaztatásukat, erkölcsi magokviseletét; az igazgatóságra is pályázók pedig egyszersmind az ahoz szükséges erélyességet, ügybuzgóságot s tapasztal ságot igazoló folyamodványaikat, sz. kir. Debreczen város polgármesterához e f. 1873-dik év szept. hó 30 dik napjáig okvetlenül nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, 1873. aug. 27. napján, a reáltanodai bizottság üléséből.

Kovács Lajos,
polgármester.

530 2—3

Értesités.

Az ér-mihályfalvai vasuti állomáshoz egy órányi távolságra levő Ottomány község határán, tagositott birtokon, 300 drb marhára elegendő jó legelő a folyó évre beszorulásig haszonbérbe bármikor kiadandó; a feltételek iránt értekezhetni ugyanott Farkas Sámuel gazdatiszttel, ki a legelőre felfogadott jószágot jutányos ár mellett téli takarmánynyal is ellátandja. 535

Ajánlkozás.

Egy bölcsészetet jelesen végzett ifju a gymnasiumi tantárgyak és a német nyelvben oktatóul ajánlkozik.

Értekezhetni vargautcza 2256-ik szám alatt.

536 1—

Figyelmeztetés a szülékhez.

Mindazon t. ez. szüléknek, a kik gyermekeiket reáltanodai oktatásban kivánják részesiteni, ezennel figyelmekbe ajánltatik, hogy sz. kir. Debreczen városában 7, illetőleg 8 osztálylyal koronként berendezendő felekezet nélküli városi főreáltanoda felállitása közgyülésileg elhatároztatván, s ennek a főiskolai ideiglenes reáltanoda helyébe egyelőre 4 osztálylyal, s mindazon tankellékekkel, melyekkel egy állami reáltanoda bir, s épen a vallás és közoktatási miniszternek az 1873/4-dik tanévre kiadott átmeneti tanterve szerinti berendezése és szervezése a folyó év október hó 15 ikére elkészülvén, e napon 4osztályu felekezet nélküli városi reáltanodában az előadások megfognak kezdetni.

Beirási dij az ujonan jöttekre nézve mindenkorra 2 forint, — tandij egész évre 12 frt osztr. ért. mely utóbbi két részletben fizetendő mindenik félév elején.

Jelentkezési idő folyó év október 6-ától kezdve 14-dik napjáig.

Tudakozódásokra bővebb felvilágositást ád Tóth József főiskolai tanár, mint bizottsági tag.

Kelt Debreczenben, 1873 augusztus 27-én a reáltanodai bizottság üléséből.

Kovács Lajos
polgármester.

531 2—3

Épitési árlejtés.

A helybeli ref. koldus ápolda udvarán létesitendő lakosztály felépitésére, a. t. városi tanácsnak 5406/1873. számu határozata folytán a városházánál létező mérnöki hivatal helyiségeiben f. évi szeptember hó 7-én reggeli 10 órakor árlejtés fog tartatni.

Melyre a vállalkozni kivánók azon hozzá adással hivatnak meg, hogy a fenirt helyen és időben 10 % bánat pénzzel ellátva megjelenni sziveskedjenek.

Az előirányzott mesteremberi munkák összege: 1934 ft. 67 kr.

A részletes költségvetés, valamint az árlejtési feltételek a fenirt mérnöki hivatalnál, hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kelt Debreczenben. 1873. szeptember 3-án.

Boczkó Soma
aljegző.

542 1—2

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.